LYHIMPIEN POLKUJEN HAKUALGORITMIT JA -JÄRJESTELMÄT

Rodion Efremov

Tietojenkäsittelytieteen laitos, Helsingin yliopisto

Verkot

- Suunnattu verkko on G=(V,A), missä V on solmujen joukko ja $A\subset V\times V$ on suunnattujen kaarien joukko.
- Suuntaamaton verkko G=(V,E) voidaan aina simuloida suunnatulla verkolla (V,A) laittamalla A:han kaaret (u,v) ja (v,u) jokaisella suuntaamattomalla kaarella $\{u,v\}\in E$.
- Jatkossa merkitsemme n = |V| ja m = |E|.

Verkot

- k:n kaaren polku on $\gamma = \langle u_0, u_1, \dots, u_k \rangle$, missä kukin solmu esiintyy vain kerran ja jokaisella $i \in \{0, 1, \dots, k-1\}$ $(u_i, u_{i+1}) \in A$.
- Painotettujen verkkojen kohdalla otaksumme kunkin kaaren (u,v) painon w(u,v) olevan ei-negatiivinen.
- Suuntamattomassa verkossa solmun u "aste" on $d(u) = |\{\{u,v\} \colon \{u,v\} \in E\}|.$
- Suunnatussa verkossa solmun u "sisäänaste" (engl. indegree) on $\deg^-(u) = |\{(v,u)\colon (v,u)\in A\}|$ ja "ulosaste" (engl. outdegree) on $\deg^+(u) = |\{(u,v)\colon (u,v)\in A\}|$.

Leveyssuuntainen haku

- Löytää lyhimmän polun (yhden monesta mahdollisesta) painottamattomassa verkossa.
- Toteutus vaatii vain jonon ja hajautustaulun.
- Toimii ajassa $\mathcal{O}(n+m) \approx \sum_{i=0}^N d_i$, missä N on lyhimmän polun solmujen määrä ja d keskiarvoinen solmun aste tai solmun ulosaste verkon tyypistä riippuen.

Algoritmi 2: Breadth-First-Search(G, s, t)

```
1 Q = \langle s \rangle
\pi(s) = \mathbf{nil}
 з while |Q| > 0 do
       u = \text{Dequeue}(Q)
       if u is t then
           return Traceback-Path(u, \pi, nil)
 6
       for (u,v) \in G.A do
 7
           if v is not yet mapped in \pi then
              \pi(v) = u
 9
             Enqueue(Q, v)
10
```

Rodion Efremov

return ()

Voiko leveyssuuntaisen haun nopeuttaa?

Voi!

Kaksisuuntainen leveyssuuntainen haku

- Ajaa kaksi hakuavaruutta: yksi normaalin tapaan lähtösolmusta, ja toinen "takaperin" maalisolmusta.
- Kun kaksi yllä mainittua hakuavaruutta kohtavat jossain "keskellä", rakennetaan lyhin polku.
- Aikavaativuus on $2\sum_{i=0}^{\lceil N/2 \rceil} d^i$.
- Verkosta riippuen voi olla jopa ~1000 kertaa nopeampi kuin yksisuuntainen BFS.

Algoritmi 3: Bidirectional-Breadth-First-Search(G, s, t)

```
1 Q, \pi, d = (\langle s \rangle, (s, nil), (s, 0))
 2 Q_{REV}, \pi_{REV}, d_{REV} = (\langle t \rangle, (t, nil), (t, 0))
 3 \tau, \mu = (\mathbf{nil}, \infty)
 4 while |Q||Q_{REV}| > 0 do
       if \tau is not nil and d(\text{Head}(Q)) + d_{REV}(\text{Head}(Q_{REV})) \ge \mu then
           return Traceback-Path(\tau, \pi, \pi_{REV})
 6
 7
        u = \text{Dequeue}(Q)
        if u is mapped in \pi_{REV} and \mu > d(u) + d_{REV}(u) then
 9
           \mu = d(u) + d_{REV}(u)
           \tau = u
10
        for (u, v) \in G.A do
11
           if v is not yet mapped in \pi then
12
              \pi(v) = u
13
              Enqueue(Q, v)
14
               d(v) = d(u) + 1
18
       u = \text{Dequeue}(Q_{REV})
16
        if u is mapped in \pi and \mu > d(u) + d_{REV}(u) then
17
           \mu = d(u) + d_{REV}(u)
18
19
         \tau = u
        for (v, u) \in G.A do
20
           if v is not yet mapped in \pi_{REV} then
21
              \pi_{REV}(v) = u
22
               Enqueue(Q_{REV}, v)
23
               d_{REV}(v) = d_{REV}(u) + 1
24
25 return ()
```

Miten rakentaa polut lyhimpien polkujen puusta?

Tarvitaan vain kuvaus π (ja myös π_{REV} mikäli polku oli haettu kaksisuuntaisella haulla).

Algoritmi 1: Traceback-Path (x, π, π_{REV})

```
1 u = x
 p = \langle \rangle
 3 while u is not nil do

\begin{array}{c|c}
4 & p = \langle u \rangle \circ p \\
5 & u = \pi(u)
\end{array}

     Kaksisuuntainen haku?
 6 if \pi_{REV} is not nil then
    u = \pi_{REV}(x)
 8 while u is not nil do
 \begin{array}{c|c} 9 & p = p \circ \langle u \rangle \\ u = \pi_{REV}(u) \end{array}
10
```

11 return p

Dijkstran algoritmi

- Vuonna 1959 Edsger W. Dijkstra esitti kuuluisan polunhakualgoritminsa, joka toimii polynomisessa ajassa.
- FIFO jonon sijasta prioriteettijono; kutsutaan usein "avoimeksi" listaksi (engl. open set).
- Hajautustauluun perustuva joukkorakenne; kutsutaan usein "suljetuksi" listaksi (engl. closed set).
- *g*-kuvaus, joka kuvaa kunkin saavutetun solmun toistaiseksi pienempään etäisyyteen lähtösolmusta laskettuna.
- π -kuvaus, aivan kuten BFS:ssä (kuvaa solmun edeltäjäänsä lyhimpien polkujen puussa).
- Kun solmu poistetaan avoimesta listasta, sen g-arvo on optimaali.

Algoritmi 4: Dijkstra-Shortest-Path(G, s, t, w)

```
1 OPEN, CLOSED, g, \pi = (\{s\}, \emptyset, \{(s, 0)\}, \{(s, nil)\})
 2 while |OPEN| > 0 do
       u = \arg \min g(x)
 3
           x∈OPEN
       if u is t then
 1
          return Traceback-Path(u, \pi, nil)
       OPEN = OPEN - \{u\}
 6
       CLOSED = CLOSED \cup \{u\}
       for (u, x) \in G.A do
          if x \in CLOSED then
              continue
10
          g' = g(u) + w(u, x)
11
          if x \notin OPEN then
12
              OPEN = OPEN \cup \{x\}
13
              g(x) = g'
14
              \pi(x) = u
15
          else if g(x) > g' then
16
              g(x) = g'
17
18
19 return ()
```

Dijkstran algoritmi

 Dijkstran algoritmi voidaan mieltää BFS:n yleistykseksi painotetuissa verkoissa: samoin kuten BFS, Dijkstran algoritmi kasvattaa hakuavaruutensa "kaikkiin suuntiin" laajenevan pallon tavoin.

A* - haku

- Pseudokoodi tasan sama kuten Dijkstran algoritmilla, paitsi että rivillä 3 g(x) on korvattava f(x):llä, jolle siis f(x) = g(x) + h(x), missä h(x) on optimistinen (eli aliarvioitu) kustannus solmusta x maalisolmuun.
- Intuitio järjestelyn takana on se, että A* "tietää" mihin suuntaan kannattaa lähteä kasvattamaan hakuavaruuden päästääkseen maalisolmuun nopeammin.
- Määrittämällä h(u)=0 kaikilla $u\in V$, A* palautuu Dijkstran algoritmiksi.

